

November 1999

Nr 3

Uitgave van de Historische Kring Abcoude / Baambrugge

Inhoud:

- ◆ Een juweeltje aan de Molenweg
- ◆ N.V. Bad- en Zwem- inrichting aan het Abcouder Meer
- ◆ Het ontstaan van de buitenplaatsen langs de Vecht en Angstel
- ◆ Voetbal in Baambrugge
- ◆ Stamreeks van de Heren van Abcoude
- ◆ Heelmeesters in Abcoude Baambrugge
- ◆ Uit de archieven

Redactie:

H. Hoogenhout
N.Th. Jap Tjong
G. van der Most
D. L.H. Slebos
W. W. Timmer
W. Zwaard

Redactie secretariaat:

G. van der Most,
Papehof 9
1391 BD Abcoude

Vormgeving

W. Zwaard

Druk:

Grafisch Centrum Abcoude

Prijs losse nummers fl 8,50

Een juweeltje aan de Molenweg

Op 26 maart van dit jaar werd voor het eerst de Gemeentelijke Monumenten Stimuleringsprijs uitgereikt. Dhr R.T.J. Leenders en mevr. L.B.M. Kieft, eigenaren en bewoners van het pand Molenweg nr 3, waren zeer verrast toen zij door de Burgemeester werden uitgenodigd deze prijs ten Gemeentehuize in ontvangst te nemen. Deze prijs is een initiatief van de gemeentelijke monumentencommissie. Naast een oorkonde wordt een muurschildje uitgereikt voor een restauratie of verbouwing binnen het beschermde dorpsgezicht van Abcoude, Baambrugge of Loenersloot. Het gaat hier om een kleinschalige, zorgvuldige restauratie met nauwgezette aandacht voor historische details zoals kozijn- en raamdetaïls, de aansluiting van het metselwerk op het bestaande gevelvlak en de keuze van kleur, maatvoering, metselverband en kleur van de voeg. Al met al reden om het verleden van dit pand en zijn bewoners eens onder de loep te nemen. Tot in het laatste kwart van de vorige eeuw was er nauwelijks sprake van bebouwing langs de Rijksstraatweg, zoals de Molenweg toen nog genoemd werd. Alleen het logement De Eendracht en het complex van de windkorenmolen werden er aangetroffen. Tussen de beide gebouwen lag een strook weiland die deels met een sloot van de straatweg werd afgescheiden. De eigenaar van De Eendracht, Anthonius Franciscus Evers, begon in 1885 kavels van de strook weiland te verkopen. Zo kocht op 15-10-1887 Hendrik van der Wilt een perceel bouwterrein aan de Rijksstraatweg ter breedte van 13 meter en met een diepte van 27 meter voor fl. 877,50. In de koopacte wordt gewag gemaakt van de aanvraag bij Gedeputeerde Staten voor de aanleg van een bruggetje over eerder gemelde sloot. In augustus 1890 verkooft Van der Wilt het perceel aan zijn schoonzoon, Bernardus Johannes Gerritsen, die was gehuwd met zijn dochter Poulina Maria. Hendrik

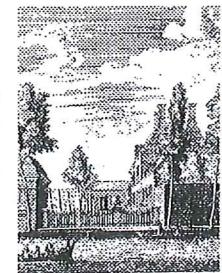
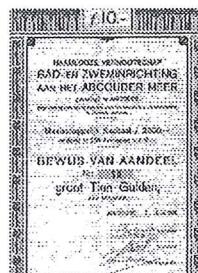
In dit nummer

Een juweeltje aan de Molenweg

N.V. Bad- en Zweminrichting

Voetbal in Baambrugge

Het ontstaan van buitenplaatsen

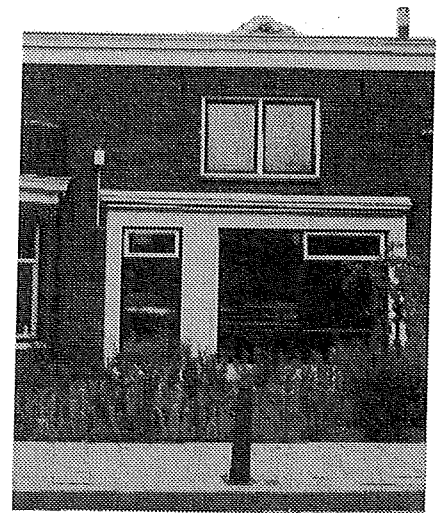
(Rijks)Straatweg A 123. De openslaande werkplaatsdeur is de ingang van de wagenmakerij

verhuist naar het Zand en Jaagpad en zal in december van hetzelfde jaar overlijden. Gerritsen koopt het huis gemerkt A 110 met annexe werkplaats, waarin de wagenmakerij wordt uitgeoefend. De oorspronkelijke bouwtekeningen zijn niet voorhanden. De eerste afbeeldingen van het pand komen we tegen op een ansichtkaart uit 1905. Achter een brede kroonlijst die langs de gehele voorgevel liep, piepen twee kleine schilddaken uit. Deze behoren bij twee woningen die achter de gevel verscholen zitten. Het pand aan de linkerzijde was in gebruik als wagenmakerij. In de voorgevel gaf een dubbele wagendeur toegang tot de werkplaats. Aan de rechterzijde was de woning van Gerritsen. De eerste verdieping boven de wagenmakerij werd waarschijnlijk gebruikt voor opslag van hout en andere materialen. Dit is af te leiden uit de luiken in de achtergevel die vroeger aanwezig waren. Via deze luiken konden de mate-

rialen op de verdieping worden gebracht. Een andere aanwijzing is dat er geen deur tussen de twee ruimten op de eerste verdieping was. Nog in de zestiger jaren waren er twee aparte trappen om boven te komen! Gerritsen vertrekt in 1912 naar Baambrugge. Daar gaat hij als wagenmaker verder in het pand dat we heden nog kennen als garage Petrogas aan de Rijksstraatweg. In 1921 is J. Bellaar, veehouder te Ouder Amstel, eigenaar van het pand. Hij laat de karakteristieke wagendeuren verwijderen en vervangen door de even kenmerkende erker die nu nog aanwezig is.

In 1925 betreft Willem Hendrik Ruizendaal met vrouw en twee kinderen het pand. Zeker 60 jaar lang zal de familie hier blijven wonen. Willem Ruizendaal was brandstoffenhandelaar; hij woonde eerst aan het Kerkplein. Voor de opslag van kolen wordt in 1926 achter het pand een stenen schuur

gebouwd. De kolen werden normaal via het station aangeleverd en naar de Molenweg gebracht. De opslag vond achter het huis, deels in de open lucht, plaats. De eerder genoemde materialenzolder werd gebruikt voor opslag van Friese turf; een losse turfsoort voor aanmaak. In de gang tussen de huizen Molenweg 2 en 3 werden briketten en de Vinkeveense turven opgeslagen. Dit was een compacte turfsoort voor de brand. De brandstoffenhandel liep voorspoedig. Van expediteur Kuiper werd het vrachtschip Nooitgedacht gekocht. Dit werd extra ingezet voor het aanvoeren van kolen uit zeevrachtschepen in Amsterdam. In de maanden mei/juni konden de kolen voordelig worden ingekocht. Zomerkolen waren ook in

Molenweg 3. Eind jaren zestig met groot etalageraam.

de verkoop voordelig. Op deze manier probeerde de kolenhandelaar de activiteiten over het jaar te spreiden. In de vijftiger jaren had Ruizendaal wel vier à vijf personeelsleden in dienst. Deze bezorgden met twee vrachtwagens de kolen bij klanten in de regio. Met de komst van het aardgas in de zestiger jaren krijgt de brandstoffenhandel in Nederland de genadeslag. De volgende generatie, de broers Cees en Wim Ruizendaal schakelt over naar het loodgietersbedrijf. In 1967 moeten de twee vensters in de rechter voorgevel plaats maken voor een groot etalageraam. Architectonisch misschien niet erg fraai, maar wel noodzakelijk om de sanitaire hand el aan de man te brengen. In 1985 wordt het pand verkocht. Korte tijd is er dan nog de schoenen- en lederwarenwinkel Trend gevestigd. In

Kop van een rekening van Gerritsen uit 1906

april 1995 valt het oog van de huidige bewoners op het pand. Het is liefde op het eerste gezicht. Na de koop wordt besloten het geheel zoveel mogelijk in de authentieke toestand terug te brengen. Het grote gat van het etalageraam wordt ingevuld met de twee vensters zoals deze er altijd gezeten hebben. Pas als de verbouwing achter de rug is, blijkt dat authentiek in dit geval had betekend: dubbele wagendeuren. Een voorbeeld dat authentiek niet altijd fraaier en praktischer is!

Wim W. Timmer

Molenweg 3. Gerestaureerd 1998

N.V. Bad- en Zweminrichting aan het Abcoudermeer.

Dit artikel is in verkorte vorm eerder (september 1988) verschenen in het Mededelingenblad van de Vereniging van Verzamelaars van Oude Fondsen. De nadruk ligt daarom op de financiële gang van zaken van de N.V.

Het zwembad in de zomer van 1911

Op 3 februari 1911 vindt in Café-Restaurant "t Meerhuis" te Abcoude de oprichtingsvergadering plaats van de N.V. Bad en Zweminrichting aan het Abcouder Meer. De officiële oprichting geschiedt bij akte van 10 april 1911 door notaris D.J.J. van Kempen te Abcoude verleden. Oprichters zijn o.a. de heren J.M.H. Koomans, voorzitter, J.Trouw, secretaris en J.M.C. van Kempen, penningmeester. Het doel van de vennootschap is het bouwen en exploiteren van een bad- en zweminrichting aan het Abcouder Meer. Het kapitaal van de vennootschap wordt vastgesteld op fl. 2500,-, verdeeld in 250 aandelen van fl. 10,- (afb.2). Tijdens een tweede vergadering op 24 februari 1911 wordt besloten voorlopig

niet meer dan fl.1500,- te plaatsen. Op dat moment is door een 36-tal particulieren reeds ingeschreven voor een bedrag van fl.1280,-. De drie grootste aandeelhouders, met resp. 10, 10 en 9 aandelen, zijn Jhr. Mr. W.B. Sandberg, burgemeester van Abcoude-Baambrugge, Mevrouw J.O.A. Roos Vlasman, weduwe van de oud-burgemeester en de heer G.A.A. Middelberg, lid van de 2de Kamer der Staten Generaal en wonende op de buitenplaats Donkervliet bij Baambrugge. Aan drie plaatselijke timmerlieden wordt prijsopgaaf gevraagd voor de bouw van het - houten - zwembad. De laagste inschrijver is Jac. Rentinck voor fl.1833,-, aan wie de bouw wordt gegund. Aangezien de bouw prijs wat hoger ligt dan begroot,

wordt tegelijkertijd besloten het te plaatsen kapitaal te verhogen tot fl.2200,-. Door middel van een advertentie worden gegadigden opgeroepen voor de functie van bad- en zwemmeester. Aangesteld wordt een gepensioneerde sergeant van de marine tegen een tractement van f.9,- per week. Voor hij zijn definitieve aanstelling krijgt, wordt hem een proeve van zwembekwaamheid afgenomen. Eind mei 1911 wordt het zwembad in gebruik genomen, wegens geldgebrek wordt afgezien van een feestelijke opening. Bij de secretaris komt echter een schrijven binnen van 15 aandeelhouders, vertegenwoordigende 67 aandelen, met het verzoek een buitengewone vergadering van aandeelhouders bijeen te roepen waarbij het volgende punt op de agenda geplaatst dient te worden: "Uitgifte van aandelen ter vergroting van het maatschappelijk kapitaal ter bestrijding van de kosten te maken ter gelegenheid van de feestelijke opening der Bad- en Zweminrichting". Op 8 juni wordt de vergadering gehouden, het voorstel wordt echter afgestemd. Op een bestuursvergadering van 15 augustus 1911 wordt een brief van de badmeester besproken waarin hij klaagt over verdachtmakingen van het publiek. Tijdens deze vergadering komt de badmeester in staat van dronkenschap de vergadering binnen en begint te schelden op het bestuur. De voorzitter schorst de vergadering. Nadat de badmeester, met enige moeite, is weggevoerd, wordt de vergadering voortgezet. Besloten wordt een nieuwe badmeester te zoeken! Per 21 augustus 1911

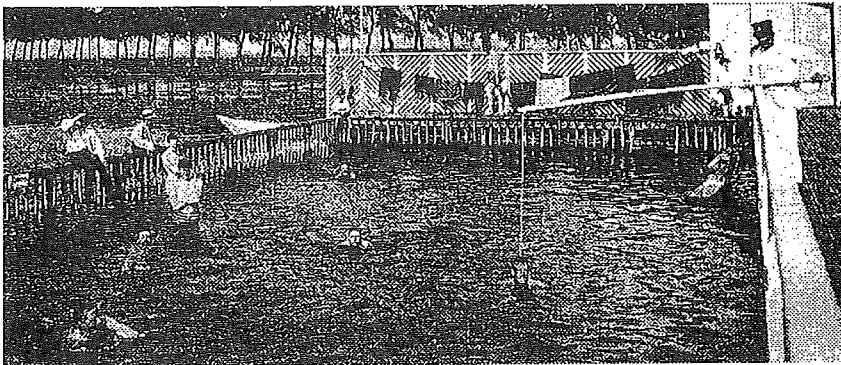
wordt de nieuwe benoemd. Gezien het drukke gebruik van het zwembad, wordt besloten op het bestaande terrein met 12 kleedhokjes uit te breiden. Hiervoor is een vergroting van het aandelenkapitaal, en dus statutenwijziging nodig, waartoe een Buitengewone vergadering van aandeelhouders bijeengeroepen zal worden. Deze vergadering wordt gehouden op 13 oktober 1911, vertegenwoordigd zijn 83 aandelen. Aangezien voor een statutenwijziging $\frac{3}{4}$ van het geplaatste kapitaal aanwezig dient te zijn, wordt het quorum niet gehaald en is derhalve een tweede vergadering noodzakelijk. Deze vindt 14 dagen later plaats en na enige discussie wordt besloten tot vergroting van het kapitaal tot fl. 10.000,- over te gaan. Tevens

wordt besloten 220 nieuwe aandelen te plaatsen, waartoe op 20 december 1911 een prospectus verschijnt. De uitgifte mislukt, slechts 85 aandelen worden geplaatst. De uitbreiding wordt toch doorgezet. Op 12 maart 1912 vindt de eerste Jaarlijkse Vergadering van Aandeelhouders plaats. Hoewel de resultaten over het eerste boekjaar een dividenduitkering wel toelaten, wordt besloten dit niet te doen maar de gehele winst in een vernieuwingsfonds te storten. Ook over de jaren 1912 tot en met 1918 wordt steeds winst gemaakt, vooral 1916 was een goed jaar vanwege de vele in het Fort Abcoude gelegerde militairen die gebruik maakten van het zwembad. Gezien de tijdsomstandigheden, wordt toch besloten geen dividend

aandelen geplaatst te krijgen. Hoewel het bestuur in het prospectus haar vertrouwen uitspreekt in de toekomstige resultaten van het zwembad, duurt het nog tot het boekjaar 1925/1926 voor weer dividend uitgekeerd wordt: $4\frac{1}{2}$ %. Daarna wordt nog slechts eenmaal, over 1929/1930, dividend uitgekeerd en wel $7\frac{1}{2}$ %. Enkele jaren na bovengenoemde emissie wordt weer een statutenwijziging tot verhoging van het maatschappelijk kapitaal, tot fl. 20.000,-, aangenomen. Hoewel alle formaliteiten hiertoe worden afgewikkeld en de wijziging wordt gepubliceerd in de Nederlandsche Staatscourant van 28 april 1924, wordt van de mogelijkheid tot verdere plaatsing van aandelen geen gebruik meer gemaakt. In 1921 zorgt het zwembad voor een heilige discussie binnen de Abcouder en Baambrugse gemeenschap. In de gemeenteraad wordt een voorstel ingediend om gemengd zwemmen te verbieden vanwege vermeend onzedelijk gedrag van sommige badgasten. Dit voorstel wordt aangenomen en het zwembad wordt verplicht om een schutting tussen het mannen- en vrouwenbad te plaatsen! Het heeft tot 1941 geduurd voordat de schutting- op last van de bezetters - werd weggehaald. Aan het eind van de jaren vijftig wordt het steeds duidelijker dat het zwembad niet meer aan de moderne eisen voldoet. Grote investeringen zijn nodig om het bad weer geheel up-to-date te maken. Het geld hiervoor ontbreekt echter. In de Algemene Vergadering van Aandeelhouders van 21 november 1961 wordt het bestuur opdracht gegeven de N.V. te liquideren en de bezittingen over te dragen aan de op te richten Stichting Bad- en Zweminrichting aan het Abcoudermeer. Op 8 december 1961 wordt de stichtingsakte gepasseerd en worden de bezittingen, nadat een extra afschrijving van ca. fl 8900,- is gedaan, overgedragen. Op 3 april 1962 vindt de laatste vergadering van de N.V. plaats en wordt goedgekeurd het geplaatste kapitaal ad. fl 10.000,- volledig aan te wenden ter dekking van de extra afschrijving en het gecumuleerde verlies.

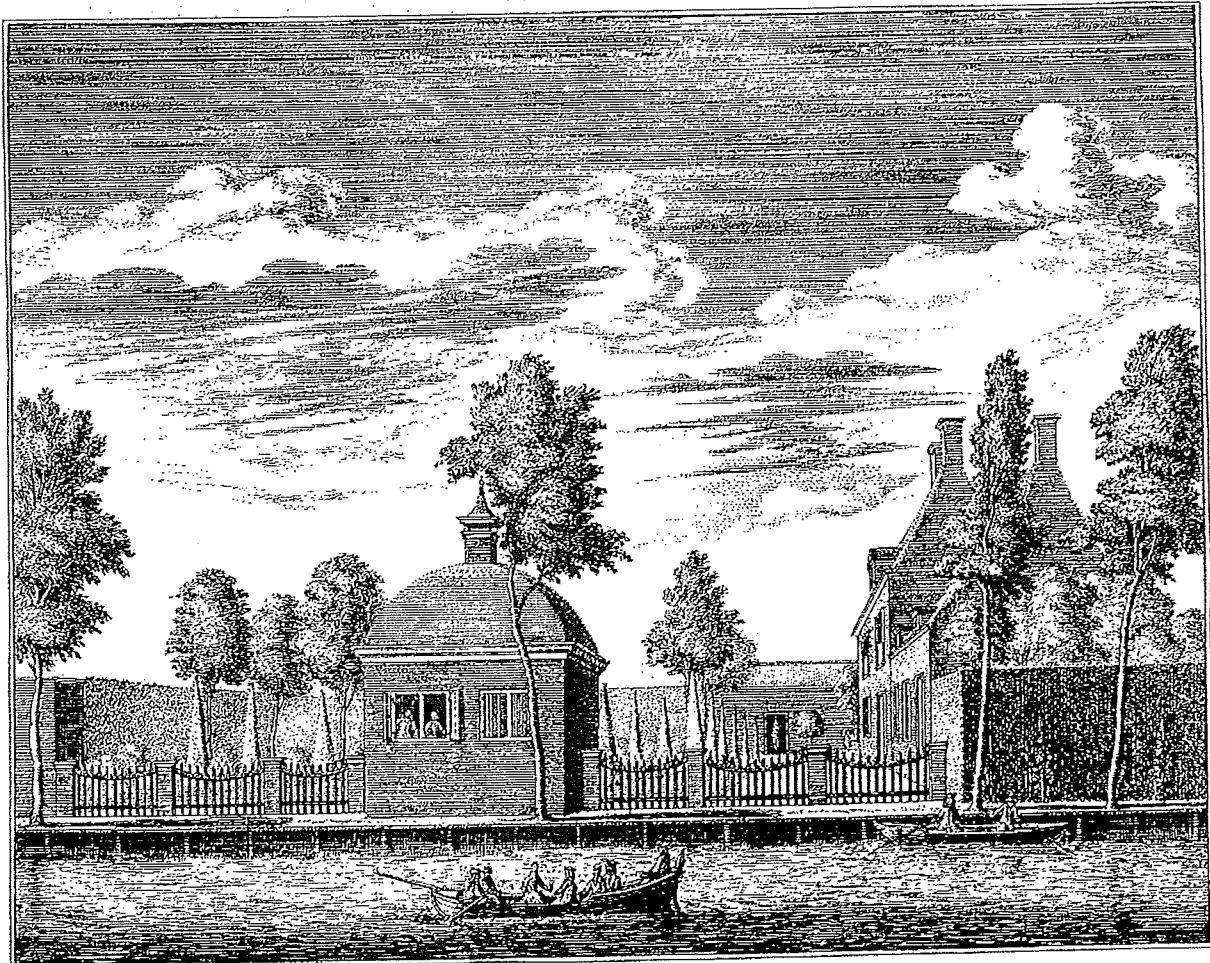
J.E. Wustenhoff

Bron:
Archief van de N.V. Bad- en Zweminrichting aan het Abcoudermeer.

Aandeel van f.10.- van de N.V. Bad- en Zweminrichting aan het Abcouder Meer te Abcoude. De aandelen genummerd 1 t/m 250 zijn groen, de nummers 251 t/m 1000 rood.

uit te keren maar de winst steeds in haar geheel in het reserve- of het vernieuwingsfonds te storten. Pas over het boekjaar 1918/1919 wordt voor de eerste maal dividend uitgekeerd en wel 7%. Over het volgende boekjaar wordt 14% uitgekeerd. Ter financiering van verdere uitbreidingen wordt in 1920 - prospectus dd. 20 april 1920 - een nieuwe poging gedaan om de nog resterende 693 aandelen te plaatsen. De plaatsing wordt in handen gegeven van de Vechtsche Bank N.V. te Abcoude. Koers van inschrijving is 105%, oude aandeelhouders hebben recht van voorkeur op basis van 1:1. Met enige moeite, lukt het de bank om in de loop van het jaar alle

Binnenrust, appartenant a M^r. JEAN GOUSSET grand Baillif d'Abcoude. || Binnenrust, toebehoorende den HEER JAN GOUSSET, Hoofd-officier tot Abcoude.

70

Gravure van Binnenrust, ongeveer 1725.

Land is zekere bezitting

Het ontstaan van de buitenplaatsen langs Vecht en Angstel.

Laat and're vrij naar Rome en 't groot Florenssen reizen,
Wij zien met meer gemak de schoone Gein paleizen,
En Hoven, rijk van pragt, tot veldsieraad gebouwt,
De vrucht van zeevaardij, en 't vergehaalde, goud,

(Vrij naar Claes Bruin)

Van de serie 'Er stond een sieraad aan de Angstel' zijn nu twee afleveringen verschenen; een goede reden om thans te bespreken hoe zo'n buitenplaats in het algemeen tot stand kwam en ter illustratie de voorgeschiedenis alsmede de realisering van 'Lindenhoff' op de voet te volgen.

Werden in het begin van onze Gouden eeuw de royaal verdiende gelden belegd in de drooglegging van de plassen en meren in Noord en Zuid Holland, in

de tweede helft van de 17e eeuw, toen de economie eigenlijk al wat begon te stagneren, lag het initiatief niet langer in handen van sobere ondernemers, maar ontstond een regentenklasse, aan wie ook uiterlijk vertoon niet vreemd was. Zij brachten de vele buitenplaatsen tot stand, aanvankelijk nog in de vorm van de boerderij, die zo was ingericht dat ook de landheer er met zijn gezin de zomer kon doorbrengen. Later was het gebruikelijk aan de bestaande opstallen een zg. 'heerschaps-

huis' of een herenhuis toe te voegen. Of er werd op een markant punt grond gekocht om een buitenplaats te stichten, waartoe dan geen boerderij behoorde, doch slechts een tuimanswoning. Zo werd het bezit van een buitenhuis met tuin onderdeel van een aristocratiseringsproces onder de regenten en kooplieden van de Republiek. Het Huis van Oranje en de adel waren daarin voorgegaan: versterkte huizen uit de Middeleeuwen werden door

foto van Lindenhoff tussen de bomen.

Er is een rijm, waarin de oudste genoemd worden:

'De Waelen, de Zaelen,
de schaepen, de Ruyschen,
'Dat zijn de vier oudsten
van de drie Kruysen'

Nog ouder is het rijm:

'Wat Ruyscht, dat Waelt,
'Wat Schaep, dat Zaelt'

hetgeen verwijst naar de vele onderlinge huwelijken waarmede deze geslachten vermaagschapt waren'.

In het jaar 1563 kocht Simon Baucken ook het huis 't Blauwe Schaep' in de Kalverstraat. Vermoedelijk was Gerrit toen reeds geheel opgenomen in de familie Baucken; hij staat dan onder meer ook te boek als voogd over Hillegondt Symonsdr., de in 1563 17-jarige zuster van zijn echtgenote.

De benaming van de beide onroerend goed objecten zou verband kunnen houden met een financiële betrokkenheid van Gerrit: ('Schaeps Gift'). Deze Geryt Jacobszn. Schaep werd bij de gehele vernieuwing van de Raad van Amsterdam (Amsterdam sloot zich aan bij de Prins van Oranje) gekozen tot lid van de Raad van Amsterdam. Zijn broer Dirck Jacobszn. Schaep was al in 1561 tot het Schepenambt geroepen, en opnieuw in 1563.

Het echtpaar Gerrit en Catharina Schaep verwerft o.a. 2 zonen, Simon en Pieter, waarvan Simon (1566 - 1646) trouwt met Lysbeth Matthysdr Burgh, terwijl Pieter (1570 - 1620) met Anna

Pidt is gehuwd. Gerard Pieterszn.

Schaep, de kleinzoon van Gerrit, was door vererving eigenaar van Schaeps Gift geworden. Zijn neef, ook Gerard geheten, Heer van Cortenhoeft, was tezamen met Abel Matthysz. Burgh, erfgenaam van 'Schaep en Burgh' te 's Graveland, nu hoofdkantoor van de Vereniging Natuurmonumenten.

Na het overlijden van Gerard bleef Schaeps Gift onderdeel van de tussen diens zonen Pieter en Johan onverdeelde boedel. Dit duurde voort tot het overlijden in 1685 van Pieter, die als Mr Pieter Schaep, schepen van Amsterdam (1666) de geschiedenis is ingegaan. Schaeps Gift kwam na zijn overlijden in handen van zijn dochter Anna Schaep, Vrouwe van Langerak, die getrouwd was met Franco Pauw, Secretaris van de Hollandse Rekenkamer en Hoogheemraad van Delfland.

De archieven lieten ons tot nu niets weten over de vraag wanneer aan de boerderij een heerschapshuis werd toegevoegd, maar uit beschrijvingen weten wij dat zo'n huis wel tot het onroerend goed heeft behoord.

In hetzelfde jaar 1685 dat Mr Pieter Schaep in december overlijdt, duikt in de registers op de polderlasten ook de naam van de naastgelegen boerderij op, nl. *Nieuwendijck*, eigendom van advocaat Cocq. Door vererving bleef deze boerderij tot 1734 in het bezit van de familie. De omschrijving in 1734 luidde: 'seeckere boerenwoning met

desselfs berg en schuyr, mitsgaders de annexe landerijen, groot 20 1/2 mergen, soo wey- als hooy-land, genaempt Nieuwendijck'.

Schaeps Gift wordt door de in den Haag wonende Anna Schaep in 1697 verkocht aan Cornelis Aerts Breur. Het wordt uit diens boedel in 1718 gekocht door Hugo Dierten Laegland, bezwaard met een hypotheek ten gunste van enkele in die nalatenschap gerechtigden. Hugo, handelaar in onroerend goed, sluit in 1731 bovendien een lening van F.1500,- af bij Jacob Gousset, de zoon van schout Johannes Gousset, wederom met Schaeps Gift als onderpand.

Jacob Gousset, in 1733 door het overlijden van zijn vader in het bezit gekomen van de nodige pecunia, slaagt er in 1734 in om de boerderij Nieuwendijck uit de nog onverdeelde boedel van de erven Cocq te bemachtigen: kennelijk met de bedoeling om daarvan, tezamen met het verhypothekerde Schaeps Gift, een nieuw object te creëren. Drie jaar later is het zover, en valt ook Schaeps Gift hem in handen.

Jacob sloop de boerderij Nieuwendijck, waarmede deze naam verdwijnt. Hij laat op het vrijgekomen terrein een nog klein herenhuis verrijzen, dat hij de naam 'Lindenhoff' geeft. Tezamen met Schaeps Gift, dat de functie van bij het buiten behorende boerderij verkrijgt, is nu een buitenplaats van 41 morgen ontstaan. Ook een fraai aangelegde tuin ontbreekt niet. Het tot Schaeps Gift behoord hebbende heerschapshuis wordt nu echter niet meer genoemd. Daaraan was door de samenvoeging ook geen behoefte meer; het lijkt te zijn afgebroken.

In 1744 overlijdt Jacob Gousset en 3/4 jaar later volgt hem zijn echtgenote, Maria Hendrikse.

Het doet wat vreemd aan te lezen dat, zeer kort na het overlijden van Jacob, de boerderij v.m. Schaeps Gift met alle 40 morgen land wordt geveild, zodat zich in de nalatenschap van Maria een herenhuis met slechts 1 morgen land bevindt. De omschrijving daarvan luidt: 'de Hoffstede of Buytenplaats met sijn Heerehuysinge, stallinge ende Plantagie, tesamen groot omtrent een mergen, genaemt 'Lindenhoff'. Opvolgende eigenaren hebben niet alleen het huis belangrijk vergroot, maar

Voetbal in Baambrugge

hebben ook 3 morgen land van de v.m. boerderij Schaeps Gift gekocht, zodat het geheel toch nog met recht een buitenplaats genoemd mocht worden.

Een beschrijving uit 1756 geeft daarvan blijk: 'De hoffstede genaemt 'Lindenhoff' nevens twee kampen lands, binnen de hoffstede gelegen, met desselfs moderne heerenhuizinge, nieuwe coupel (= theekeupel), thuynmanswoning, koets- of wagenhuys, schuytenhuys, steijger en verdere getimmertens, bepotingen en beplantingen; groot circa 4 mergen.'

De nieuwbakken buitenplaats wilde er wel wezen, getuige de erfdiensbaarheid die de sinds mensenheugenis daartegenover staande boerderij - thans Jeanettes Hoeve geheten - aan de broek kreeg. Namelijk: 'dat op het erv nog de kade of landerijen van de voorschreven huismanswoning nooit eenige meerdere betimmeringen, bepootinge nog beplantinge zal mogen gesteld worden, waer door het uitzigt van de hofstede Lindenhoff zoude kunnen benoemen worden, als reeds daerop gesteld is, en welk uitzigt van de hofstede Lindenhoff op geenerhande andere wijze zal mogen worden belemmert, 't zij door het stellen van een schuithuis in het Gein, langs de kade, of door eenge andere beletzelen'.

Deze akte uit 1764 bevat ook nog een geschillenregeling, terwijl takken en struiken, die bij het sluiten van de overeenkomst al hinderlijk voor het uitzicht van Lindenhoff mochten zijn, alsnog behakt en gesnoeid mochten worden. De hierbij gaande foto van Lindenhoff toont ons, dat deze erfdiensbaarheid niet wederzijds was !!

D.L.H.Slebos.

*Literatuur: - Erik de Jong: Natuur en kunst; de Nederlandse tuin- en landschapsarchitectuur; Amsterdam 1993.
Jan Wagenaar: Amsterdam in zijne Opkomst, Aanwas, Geschiedenissen; 1760-1770.
Historisch Geografisch tijdschrift; 16e jaargang no. 3.*

Tijdens de dertiger jaren bestond er in Baambrugge een heuse voetbalvereniging. De ontstaansgeschiedenis begint in de bakkerij van Luuk van Walbeek die stond op de hoek van de Brugstraat en de Kleiweg. Jan van Teeseling en de drie zonen van Van Walbeek (Jaap, Gerrit en Wim) wilden wat meer dan het gebruikelijke balletje trappen op straat of in een weiland. Huisschilder Han Tober en metselaar Jo van Vliet wilden ook wel meedoen. Naarstig werd gezocht naar iemand die mee wilde helpen met de opstart en tevens voorzitter wilde worden. Zij vonden die in de persoon van Ab Degens, werkzaam bij Wijers Tapijten aan de N.Z. Voorburgwal te Amsterdam en woonachtig aan de Rijkstraatweg naast de MOBA (in de voormalige woning van Rens van der Lee, thans bewoond door de familie Griffioen-Groenendaal). De oprichting vond plaats in het dorpscafé van Hein Meerman aan de Dorpsstraat. Tot de aanwezigen behoorden Ab Degens, Han Tober en Jo van Vliet die resp. tot voorzitter, secretaris en penningmeester werden benoemd. Voorts waren er Jan van Teeseling, Gerrit en Wim van Walbeek, Piet Griffioen Jzn., Jan en Joop Roosenmaallen, Jaap ten Brink, Bertus van Rossum, Gerard Moen Jzn. en Gijs Moen Wzn. Er werd een klinkende naam gevonden. "Attila", die rond de jaren 450 na Chr. koning

der Hunnen was, werd vernoemd. Het eerste probleem dat opgelost moest worden, was de beschikbaarheid over een voetbalveld. Men liet het oog vallen op het land aan de Kleiweg, tegenover de stro-schuur van Jan Griffioen, bijgenaamd Jan Stro. Dit was in eigendom bij Dirk de Groot JHzn. die aan de Binnenweg een boerderij exploiteerde.

In het voorjaar van 1932 werd hij benaderd en men vond een welwillend oor. Er viel met hem te praten over het huren van de tweede kamp land vanaf de Kleiweg. Op 21 juli 1932 werd het contract getekend door enerzijds eigenaar D. de Groot en anderzijds namens 'Attila' door A. Degens, Joh. (Han) Tober en Joh. (Jo) van Vliet.

In het contract werd gemeld "dat 'Attila' vanaf 1 juli 1932 voor de tijd van drie jaren huurder was van een stuk land, groot ongeveer 126 x 54 m., dat deel uitmaakte van het perceel kadastraal bekend gemeente Baambrugge, Sectie B. No. 395, zijnde een gedeelte van het tweede kamp land aan de Kleiweg wat ter linker zijde ligt van de nieuw aangelegde houten schering". Thans kan dat gesitueerd worden ter hoogte van het achterste gedeelte van de Pr. Beatrixstraat / Pr. Joh. Frisostraat en de Willem Alexanderstraat. Ten noorden dus van de, toen ook bestaande, wetering (hoofdwatergang).

Namen van de voetballers op foto: Bovenste rij staande v.l.n.r. Jan van Teeseling, Gerrit van Walbeek, Piet Griffioen Jzn., Jan Roosenmaallen, Jaap ten Brink, Bertus van Rossum en Ab Degens. Onderste rij zittend v.l.n.r. Bram Overbeek, Joop Roosenmaallen, keeper Gerard Moen Jzn., Wim van Walbeek en Gijs Moen Wzn.
De man met pet achter het elftal waarschijnlijk Evert Bunt.

De huurprijs bedroeg Fl. 200,00 per jaar en moest achteraf per kwartaal betaald worden. Het mocht uitsluitend als voetbalterrein gebruikt worden. Voor een ander doel moest overleg gepleegd worden met de eigenaar. Het land mocht te allen tijde betreden worden door de huurders, de voetballers en het door huurders toe te laten publiek.

Deze kregen toestemming om over de eerste kamp land, grenzend aan de Kleiweg, te lopen. Tussen de eerste en de tweede kamp mocht over de sloot een losse brug gelegd worden.

Eerder genoemde houten schering was door de voetbalvereniging geplaatst en bleef haar eigendom, met dien verstande evenwel, dat mocht 'Attila' binnen één jaar ophouden te bestaan, deze om niet eigendom zou worden van de verhuurder. Zou ze na drie jaar nog wel bestaan dan zou "verhuurder de helft van de kosten ad. Fl. 80, 00 zijnde Fl. 40, 00 in de kas van 'Attila' storten".

Tevens had de voetbalvereniging het recht een "consumptient met kleedkamers en waschgelegenheid" te bouwen. Deze is er ook gekomen en stond aan eerder genoemde wetering. Dit was praktisch want daaruit werd in zinken teilen water geschept om zich na de trainingen en wedstrijden te kunnen wassen. Het water zal ongetwijfeld schoner geweest zijn dan nu, want thans vindt daar de overstort van het riool plaats als er een flinke bui regen gevallen is. Nadat het land in 1962 door de zoon (Frits) van D. de Groot aan de gemeente als bouwgrond verkocht was, kwam hij overeen de consumptient tegen een vergoeding van 500,00 af te breken en weg te halen. Op de boerderij aan de Binnenweg werd hij weer opgebouwd en fungeert nog steeds als garage voor de auto.

Voor het bij voetbalwedstrijden toe te laten publiek mocht verhuurder geen toegangsprijs bedingen. En (niet onbelangrijk) mocht er een voetbal buiten het terrein rollen, dan waren huurders bevoegd die bal van de naastgelegen landerijen te doen halen.

Eigenaar de Groot verbond zich het voetbalveld niet te doen beweiden, anders dan met schapen, op de tijden dat er niet gevoetbald werd. Ook dit was zeer praktisch want schapen weiden kort (in tegenstelling tot koeien die het gras met hun tong er afslaan, bijten zij het gras eraf) en hun uitwerpselen bevatten meer droge stof dan die van

koeien. Bovendien maken zij met hun poten geen gaten in het land, maar houden het in tegendeel juist vlak omdat ze kleine hoefjes hebben waarmee ze veel dribbelen. Dat wil niet zeggen, dat er voor de wedstrijden niet vaak schapekneutels geraapt moesten worden, want "uitglijers" moesten tijdens wedstrijden zoveel mogelijk voorkomen worden.

Tenslotte werd nog overeen gekomen dat het contract na drie jaar kon worden verlengd, indien dat drie maanden voor afloop schriftelijk kenbaar werd gemaakt aan de eigenaar van de grond. Over de "conditiën" kon dan nader worden onderhandeld "in verband met eventuele daling van de huurprijzen in het algemeen".

Het is niet duidelijk hoelang 'Attila' bestaan heeft. In 1935 is het contract met De Groot nog verlengd met drie jaren. Dit was vrijwel gelijk aan het vorige. De huurprijs bleef onveranderd staan op Fl. 200,00 per jaar. Van later jaren is er geen contract meer. Over de prestaties van de voetbalclub is niet veel meer bekend. Zij behoorde tot de afdeling Amsterdam van de KNVB en ouderen herinneren zich nog dat ze niet hoog geëvalueerd stond. Eén hoogtepunt herinnert men zich nog wel. Een wedstrijd tegen een club uit Paramaribo. Die werd verloren omdat "die gasten verschrikkelijk hard konden lopen".

Helemaal onomstreden was 'Attila' niet, want ze speelde ook op zondag. Jaap van Walbeek legde dit probleem voor aan zijn (hervormde) predikant Hazelager. Die deed niet moeilijk "mits de kerkdiensten en catechisatie er niet onder te lijden hadden". Bij de gereformeerden lag dat ingewikkelder want het lid A. Mebus kon in 1932 aangesloten worden bij de kerkelijke "ziekenbus" (een soort ziektekostenverzekering), "mits hij niet meer op zondag voetbalde".

Harrie Hoogenhout

Met dank aan C.F.M. de Groot die de contracten beschikbaar stelde.

Heelmeesters in Abcoude Baambrugge.

Onlangs verscheen het boek "Chirurgijns, Vrije Meesters, Beunhazen en Kwakzellers" van de hand van dr. M.A. van Amstel. Op blz. 68 en 69 komt de 17e eeuwse medische stand in onze huidige gemeente ter sprake. We denken thans toch aanzienlijk beter af te zijn:

"Een merkwaardige kijk op het gehalte van sommige heelmeesters ten plattelande geven enkele, door de heer Grevensstuk medegedeelde, archivalia uit Baambrugge. Daarin treedt als eerste Mr. Pieter op, wiens verzoek hem een attestatie te geven (... red.) van de hand werd gewezen, omdat men meende dit met geen goede conscientie te kunnen doen. In plaats daarvan kreeg hij een vermaning tot 'christelijke sedigheid ende godsalicheyt'. De redenen daarvan worden ons later ontvouwd door de mededeling 'dat Mr. Pieter, chirurgijn, hem verlopen heeft in een grote sonde van dronckenschap en ongebonden lossicheyt'. De verdere levensloop van Mr. Pieter, die na enige jaren naar Amsterdam vertrok, bevestigde de tevoren door de kerkeraad uitgesproken mening.

"Zijn ambtgenoot Jan Tijmensen bleek niet veel beter. Behalve dat hij 'sich geheel absenteerde van 't gehoor des Goddelijcken Woorts', was hij een paar dagen met een landloopster op stap geweest en door zijn vrouw in Abcoude achterhaald, waarna beiden in een herberg te Baambrugge dit echtelijk verschil zodanig hadden uitgevochten dat het hele dorp in rep en roer was, Jan Tijmensen van zijn vrouw een gat in zijn been krijgende". Ter verantwoording geroepen, verdedigde hij zich met het fantastische excuus 'dat zijn vriendin een apotheke meesteresse was die hem had overreed, mede naar Amsterdam te gaan om daar geld op te nemen, bestemd om kostelijke Salven ende Specerijen te bereiden en vervolgens samen door het land te trekken'.

(lees verder pag 39)

Stamreeks van de Heren van Abcoude (vóór 1248 - 1459)

In het verleden is een aantal pogingen gedaan de stamlijn van de Heren van Abcoude in beeld te brengen. In de jaren dertig zijn een drietal publikaties verschenen in het Jaarboekje Niftarlake, waarbij de laatste (van de hand van W.H. Koomans) een aanvulling bevat op de eerste publicatie en een vertaling geeft van een Brussels handschrift uit de 2e helft der 15e eeuw. Obreen (7) gaat in 1933 uitvoerig op de familie in. De Groot (4) geeft in 1959 een, overigens incompleet, overzicht.

Ook J.E. Wustenhoff geeft in "Het Slot en de Heren van Abcoude" (in Abcoude en Baambrugge 900 jaar) een duidelijk maar niet geheel volledig schema. Zeer

recent werd eveneens een - helaas niet geheel correct - overzicht gegeven in de recente uitgave "Wijk bij Duurstede 750 jaar stad" (1998).

Een goede bron voor informatie over de Heren van Abcoude zijn de Oorkonden en Regesten van de bisschoppen van Utrecht. Via deze ingang valt tevens na te gaan wanneer deze Heren actief waren, d.w.z. de bisschop van Utrecht het nodig c.q. nuttig achtte een en ander hen betreffende vast te leggen. Soms betreft het alleen het feit dat zij optreden als getuige (dat geldt met name de stamvader, Gijsbrecht (I) van Zuilen; soms is er meer aan de hand en betreft het specifieke overeenkomsten tussen de Bisschop en een Van Abcoude. Hoe

dan ook, via deze bronnen is een redelijk sluitend overzicht - met jaartallen! - op te stellen van het geslacht Van Abcoude, zeker als wij de gegevens complementeren met andere bronnen. Onderstaand het resultaat, dat ongetwijfeld nog nader kan worden aangevuld. (N.B.: In de tekst wil "genoemd" steeds zeggen dat in deze periode de betreffende Van Abcoude genoemd wordt in de Stichtse oorkonden en regesten; de getallen tussen haakjes verwijzen voor specifieke details naar de aan het slot opgenomen bronnen.) Bij de in de toekomst in de Angstelkroniek te publiceren artikelen over de Van Abcoude's kan onderstaand schema ter oriëntatie worden gehanteerd.

I Gijsbrecht van Zuylen (Ghyselbert de Sulen)

genoemd 1248 - 1260

huwt N.N.*

Uit dit huwelijk:

- ▶ Sweder, volgt II
- ▶ Walter, genoemd 1262 ('Suederum et Walterum de Sulen, fratres') (1)
- ▶ Johannes, in 1283 en 1284 genoemd als broer van Sweder (1283: 'Suederus dominus de Abkewoude, miles, et Iohannes dictus de Sulen (zijn broer)'; 1284: 'Swederum de Apcolde, militem, et Iohannem de Zulen, fratrem eius')(1)

II Sweder van Zuylen, noemt zich later Sweder van Abcoude

genoemd 1268-1287, ov. na 1289 (3)

huwt N.N.

Uit dit huwelijk:

- ▶ Gijsbrecht, volgt III
- ▶ Mabelia, ov. 1342 (3), huwt Hugo van Vianen ov. 1302 (3)

III Gijsbrecht II van Abcoude

genoemd 1289-1300, verm. ov. 1301 (7) of omstreeks 1323 (9)

huwt N.N. van Kats, dochter van Ridder Nicolaas van Kats. Diens zoon Nicolaas (II) en Gijsbrecht van Abcoude worden in 1297 'zwagers' genoemd (1). (7) noemt Gijsbert 'de schoonzoon van de ridder Nicolaas, waarvan hij een dochter had getrouwd'***

Uit dit huwelijk:

- ▶ Sweder, volgt IV
- ▶ Perenele (Petronella), 'zuster van Sveder van Abicwoude', huwt met pauselijke dispensatie vanwege verwantschap in de 4e graad, in 1310 Jan/Johan van Culemborg, zv Johan I van Bosichem (1,2,9)

IV Sweder II van Abcoude

genoemd 1305 - 1345, ov. 1347 (3,6)

huwt Mabelia van Arkel, dochter van Jan van Arkel, ov. 1340 (6)

huwt 2e Maria de Wael (5)

Uit het 1e huwelijk:

- ▶ Gijsbrecht, volgt V
- ▶ Jan/Johannes, genoemd 1338 en 1343 (1,6)
- ▶ Mabelia (6)

Sweder en Mabelia van Arkel zijn beiden begraven in de Parochiekerk van Wijk bij Duurstede (6)

V Gijsbrecht III van Abcoude

genoemd 1338 - 1372, ov. 1376 (6), 1379 (8) of 1397 (3) huwt Johanna van Hoorne (Hoerne, Hoorn, Horne, Hornes), dochter van Willem Gerardszn van Hoorne (etc) Heer van Altena en Gaasbeek, en Oda, Vrouwe van Putten en Strijen (2,5), ov. 1356 (6)

Gijsbrecht en Johanna zijn begraven in de collegiale kerk te Wijk bij Duurstede bij hun ouders (6)

Uit dit huwelijk:

- ▶ Willam/Willem, oudste zoon volgens (6) en (8), volgt VIa
- ▶ Sweder, oudste zoon volgens (4, 5 en 7), volgt VIb

VIa Willem (Willam) van Abcoude

genoemd 1364 - 1406 (vanaf 1382 genoemd als Heer van Abcoude), ov. 1407 (3, 5, 6, 7, 8, 9)

huwt Maria van Walecourt (3) / de Walecourt (8), ov. 1402 (6) Willem en Maria beiden begraven in het Karthuizer Klooster bij Utrecht (6).

Uit dit huwelijk:

- ▶ Johannes/Jan, jong ov. op reis naar het Heilige Land (6,8)
- ▶ Gijsbrecht, ov. Wijk bij Duurstede 1366 (6,8)
- ▶ Maria, jong ov. (6). Een Maria van Abcoude sticht 'begin 15e eeuw' het Klooster Abcoude te Leiden (Abcoude 900 blz 33)

- ▶ Johanna, ov. 1411 (2,8,9), huwt Jan van Brederode, 1415 gesneuveld in de slag bij Azincourt tussen Frankrijk en Engeland (8)

Daarnaast tenminste 8 bastaarden (3,8).

Vlb Sweder III van Abcoude, Heer van Gaasbeek

genoemd 1372, 1382; ov. Italië 22.4.1400 (10) en begraven in-het Karthuizer klooster bij Utrecht (6)

Hij huwt Johanna Gravin van Leiningen (3) / van Liningen(6)

Uit dit huwelijk:

- ▶ Jacob, volgt VII
- ▶ Yolite/Yolanthe/Jolanthe/Jolenta/Jolenthe (van Gaasbeek), achterkleindochter van de met Jan II van Culemborg getrouwde Perenele (zie III), huwt 1392 Hubert III van Culemborg (5,6,9) en ov. na 1422 te Utrecht (9)

Tevens tenminste twee bastaardkinderen, nl (10):

- ▶ Jan van Gaasbeek
- ▶ Reijnera

VII Jacob van Gaasbeek

genoemd 1407 - 1459, ov. Brussel 6.2.1459 (10).

huwt 1e) Johanna van Ligne/Lienghen en 2e) Margaretha van Schoonvorst (6)

Geen wettige nakomelingen; genoemd wordt een jong ov. zoon Antonius van Gaasbeek uit het 1e huwelijk, ov. in 1429 en begraven in Henegouwen (6) c.q. door zijn vader, i.c. Jacob, gedood zou zijn bij een terechtwijzing over zijn wijze van paardrijden (4).

Wel tenminste een drietal bastaarden, nl. een Johan, een Jacob en een Zweder (1,10).

Behalve Heer van Abcoude, Wijk en Gaasbeek was Jacob tevens Heer van Putten en Strijen, Heer van de Hoge Heerlijkheid Voshol (Ter Aar, Zwammerdam en Reeuwijk), etc. Jacob van Gaasbeek wordt begraven in het Karthuizer klooster bij Utrecht (6).

Ger van der Most

* Volgens (3) en (4) was Gijsbrecht van Zuylen gehuwd met de erfdochter (elders: Henrica) van Abcoude, dochter van de in de Oorkondeboeken (1) in 1186 als getuige vermelde Hendrik van Abcoude. Deze laatste zou volgens De Groot weer een zoon zijn geweest van een van een in 1080 vermelde Willem van Abcoude. Deze afstammingsreeks is echter niet via oorkonden of akten aantoonbaar en

daarmee hoogst dubieus. In hun publicaties noemen (3) en (4) de generaties tussen Henrica en Gijsbrecht I (hier generaties I en II) niet.

De afstamming van de Van Zuylens wordt wel teruggevoerd op het (Duitse) huis Anholt (Slot Anholt ligt net over de Nederlandse grens ten zuidoosten van Doetinchem). Basis voor deze vermoede herkomst is een oude vermelding van "die here van Aenholt ende van Zulen" die tot de Stichtse leenmannen ten tijde van Bisschop Boudewijn van Holland zou hebben behoord; volgens sommigen staat "Zulen" echter niet voor Zuylen maar voor het Betuwse Zoelen. (Zie ook "Atlas van de Nederlandse kastelen" p.126.)

** Nicolaas van Kats, Ridder, Vrijheer van Kats, Katshoek, Oud en Nieuw Kats, Katsrak, Emelisse en Welle, het land van Katzand, Ossendrecht en Bonrepas, was een Zeeuws edelman afkomstig uit Kats in Noord Beveland. Hij leefde van ca. 1240 tot 1283. Hij was een der voornaamste adviseurs van Graaf Floris V van Holland. In 1278 neemt hij voor Floris V met (slechts) 500 man de stad Utrecht in, nadat de stad bij een eerdere "pacificatie" op verzoek van de Elect (= gekozen maar nog niet gewijde bisschop) Jan van Nassau in 1276 onrustig was gebleven. Hij onderhandelde voor Graaf Floris met Edward I van Engeland over het huwelijk van diens kinderen met de kinderen van Floris V. Ridder Nicolaas van Kats was onder meer ook Heer van Schoonhoven, en hij zou de stad Gouda hebben gesticht.

Bronnen:

1. Basis van het schema vormen de Stichtse Oorkondenboeken: Oorkondenboek van het Sticht Utrecht tot 1301 / Regesten van Oorkonden betr. de bisschoppen van Utrecht 1301 - 1340 / Regesten van het Archief der bisschoppen van Utrecht 722 - 1528 / Regesten van het Kapittel van St.Pieter 1040 - 1528 (Algemeen Rijksarchief Utrecht). Deze bronnen zijn aangevuld met gegevens uit:
2. A.W.E. Dek in *De Nederlandsche Leeuw* 1975 p. 87
3. A.F. van Goelst Meyer: *Genealogische lijst (voor zoover bekend) van het geslacht van Abcoude*, in *Jaarboekje Nijfjarlake* 1930 pp. 60/61
4. A.G. de Groot: *Zweder en Jacob van Gaasbeek in Zuid-Holland; Zuid Hollandse Studiën deel VIII* pp 39-99.
5. H.J. Koenen in *De Nederlandsche Leeuw* 1901 p. 13
6. W.H. Koomans: *Stamlijst der Heeren van Abcoude*, in *Jaarboekje Nijfjarlake* 1951 pp. 1-3
7. H. Obreen: *La maison de Zuylen dans l'histoire des Pays-Bas* p 31.
8. J.W. des Tombes in *De Lotgevallen van een oud Huis, De Navorscher* 1905 p. 493
9. Joan Vis: *Het voormalig slot Abcoude in Jaarboekje Nijfjarlake* 1930 pp. 31-59)
10. J.D. Wagner in *De Nederlandsche Leeuw* 1914 pp. 382/383.

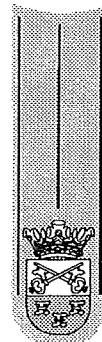
Heelmeesters in Abcoude Baambrugge.

(vervolg van pag. 37)

"Met een andere ambtgenoot, Mr. Thomas, was Baambrugge evenmin gelukkig. Door de dominee over een luidruchtige ruzie onderhouden, liet hij zich 'tot grote ontsteltnisse van den predikant en ouderlingh seer onbetamelijk ende onmanierlijk' over dit

geval uit, zodat de kerkeraad hem de Tafel des Heeren ontzegde. Het duurde drie jaar voor Mr. Thomas zijn stijve kop boog en geneigd bleek, openlijk berouw en leedwezen te betuigen."

(Met dank aan de heer A.W. Steenhof).

Uit de archieven

door Ger van der Most

Aanleg van verlichting te Abcoude (1732).

Huijden hebben Schout en Gerechten van Abcoude d'Leeuw en Proostdij geregt (offwel het meerder getal vanden dorpen van Abcoude te laten maken en stellen agtien of twintig lantarens op goede keurbare eiken paalen van soodanige groote en hoogten als in de stad van Amsterdam staan, met soodanige gereetschap als daartoe behoorende is (van lampbak, leer olij, pus (en) honsveeger), en tweemaal wel (= goed) te laten schilderen.

Alle welke wij, schout en schepenen voornoemt, hebben (uit)besteedt aan Jacob Gousset, secretaris van Abcoude, voor de somma van twaalf gulden het stuks, met voorszegde gereetschappen en schilderen daaronder begrepen. Alles onder conditien dat deselve in alles den eersten September eerstkomende gereet moeten zijn om voor "goet" opgenomen te kunnen worden, en de betalinge, pro rato de quantijt soo veel er gestelt zullen zijn, alsdan zal geschieden. Aldus gedaan in den Gerechtshuysen van Abcoude d'Leeuwgerecht op den 12 Junij 1732.

Bron: *Streekarchief Mijdrecht: Resolutiën van de verenigde gerechten Abcoude Baambrugge en Abcoude Proostdij. Het "Gerechtshuysen van Abcoude d'Leeuwgerecht" is vermoedelijk de huidige Eendragt.*

GENOOTSCHAP VOOR LANDBOUW EN KRUIDKUNDE in de PROVINCIE UTRECHT. AFDEELING BREUKELEN.

KEURING VAN STIEREN

op VRIJDAG den 7^{den} JUNIJ 1889
te **ABCOUDE.**

De navolgende Prijzen worden uitgelooft:

Voor Stieren geboren in 1887:

EERSTE PRIJS / 25.--- | TWEEDE PRIJS / 15.---

Voor Stieren geboren in 1888:

EERSTE PRIJS / 40.--- | TWEEDE PRIJS / 15.---

De Eigenaren der bekoorde Stieren zullen aanspraak hebben op uitbetaling van den toegekenden prijs, den 1sten September 1889, wanneer aan het Bestuur zal zijn verbleven, dat deze Stieren in de Afdeeling Breukelen tot dien tijd ter dekking beschikbaar zijn gebleven, tegen een bedrag van niet hooger dan / 2.50.

De Inzenders van Stieren die het naast aan de bekoorden komen ontvangen een gelijkschrift.

VOORWAARDEN:

Alleen Stieren van inlandsch ras komen in aanmerking. Zij moeten het eigendom der Inzenders zijn. Eigenaren van Stieren in de provincie Utrecht die leden van het Genootschap zijn, kunnen tot deze keuring inzenden. Stieren in andere afdeelingen bekoord mogen niet mededingen. De ter keuring aangeboden Stieren moeten des voorgesien ten dien ure te Abcoude aanwezig zijn.

De Stieren moeten gekleed hebben en van een ring of van een espartou voorzien zijn. Zieke of verdachte Stieren worden niet toegelaten. De beoordeling heeft plaats door een commissie door het Bestuur te benoemen. Bij gelijkheid van goede eigenschappen zal op de afkomst worden niet en nu noodig zal het het beslissen. Het Bestuur behoudt zich voor geen prijzen te bekennen, wanneer de ter keuring aangeboden Stieren in betrekking niet waerdig worden geoordeeld.

Tijdens de keuring onthouden zich de Inzenders en geleiders van elke bemerking of bemerking der keuring. Het Bestuur aanvaardt aanspraak in het hoogste ressort.

De Stieren moeten tot één uur op het terrein verblijven en binnen een half uur daarna verwijderd zijn.

Het terrein zal van vijf tot één uur geopend zijn.

Aangiften tot deelneming aan deze keuring te doen aan den Secretaris deser Afdeeling, op den dag der keuring op het terrein des morgens ten negen ure.

Vrijen toegang hebben de Leden van het Genootschap met eene vrouw op vertoon van hun diploma, alsmede de Inzenders van Stieren.

Toegangskarten verkrijgbaar voor 25 Cents.

Het Bestuur der Afdeeling Breukelen voornoemd,

DOUDE VAN TROOSTWIJK, Voorzitter,

E. VAN BRUSEKOM, Secretaris.

Druk van NEMINK & ZOON, over de Donkerk, te Utrecht.

deze aflevering van 'Angstelkroniek' wordt mede mogelijk gemaakt door
Wim Nienhuis

digitale beeldbewerking / html / fotografie / video
<http://www.abcoude.com>

op deze particuliere Internet-site vindt u actuele en interessante informatie over de Gemeente Abcoude!
te bereiken: Tel. 0294 - 28 70 90 Fax 0294 - 28 71 40 Mob 06 51 20 32 43 E-mail: wim@nienhuis.net